

สำเนา

ที่ นร ๐๕๐๓/๓๔๗๗

สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กม. ๑๐๓๐๐

๗๙๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการรัฐมนตรีขอรับมาพิจารณา ก่อนรับหลักการ (ร่างพระราชบัญญัติสภากาชาดแห่งพื้นเมืองแห่งประเทศไทย พ.ศ. ....)

เรียน เลขาธิการสภากาชาดแห่งราชภูมิ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขานุการสภากาชาดแห่งราชภูมิ ที่ สพ ๐๐๑๔/๑๐๐๑๑ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๑๔/๓
ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๗

ตามที่สำนักงานเลขานุการสภากาชาดแห่งราชภูมิแจ้งว่า ในคราวประชุมสภากาชาดแห่งราชภูมิ ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่สิบดีที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๖ และครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภากาชาดแห่งพื้นเมืองแห่งประเทศไทย พ.ศ. .... (นายศักดิ์ดา แสนมี กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๒,๘๘๘ คน เป็นผู้เสนอ) แล้วเห็นชอบให้คณะกรรมการรับร่างพระราชบัญญัติตัดกล่าวไปพิจารณา ก่อนรับหลักการ โดยให้รอการพิจารณาไว้ภายในกำหนด ๖๐ วัน ตามข้อบังคับการประชุมสภากาชาดแห่งราชภูมิ พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๘ นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกานำเสนอข้อสังเกตและผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตัดกล่าว มาเพื่อดำเนินการ ความละเอียดปราณีตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

ในคราวประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ คณะกรรมการรัฐมนตรีพิจารณาเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๐ บัญญัติให้รัฐพึงส่งเสริมและให้ความคุ้มครองชาวไทย กลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ให้มีสิทธิ์ดำรงชีวิตในสังคมตามวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตดังเดิมตามความสมัครใจ ให้อิสระทางสังคม ไม่ถูกกรอบกวน ทั้งนี้ เพื่อที่ไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ หรือสุขภาพอนามัย ซึ่งเมื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภากาชาดแห่งพื้นเมืองแห่งประเทศไทย พ.ศ. .... (นายศักดิ์ดา แสนมี กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๒,๘๘๘ คน เป็นผู้เสนอ) แล้วยังเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติตัดกล่าวมีข้อและสาระสำคัญที่ไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติ ตามมาตรา ๗๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งเป็นหลักการเกี่ยวกับการคุ้มครองความหลากหลายทางวัฒนธรรม (Cultural Diversity) และการแสดงออกซึ่งความหลากหลายทางวัฒนธรรมในสังคมไทย ของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งร่างพระราชบัญญัติตัดกล่าวใช้ถ้อยคำว่า “ชนผืนเมือง” อันอาจทำให้เกิดความเข้าใจสับสนได้ว่าเป็นเรื่องของ “ชนพื้นเมืองดั้งเดิม” (Indigenous Peoples) ซึ่งมีนัยเกี่ยวกับการยึดครองดินแดนของผู้มาที่หลังหรือการล่าอาณา尼คม และไม่ตรงกับบริบทของประเทศไทย จึงสมควรใช้คำว่า “กลุ่มชาติพันธุ์” (ethnic groups) แทน อย่างไรก็ได้ โดยที่ร่างพระราชบัญญัติตัดกล่าว มีหลักการเพื่อคุ้มครองสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์และส่งเสริมวิถีชีวิตของบุคคลดังกล่าวให้สามารถดำรงชีวิตได้ ในสังคมตามวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตดังเดิมของตนซึ่งสอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนและหลักการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย รวมทั้งมีหลักการท่านองเดียวกันกับ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. .... ของกระทรวงวัฒนธรรม ที่คณะกรรมการรัฐมนตรีได้มีมติ (๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗) อนุมติหลักการร่างพระราชบัญญัติและให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตรวจพิจารณาเป็นเรื่องด่วน ประกอบกับผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภานผู้แทนเมืองแห่งประเทศไทย พ.ศ. .... (นายศักดิ์ดา แสนมี กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๒,๘๘ คน เป็นผู้เสนอ) ระหว่างสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๑๐ หน่วยงาน ได้แก่ กระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) กระทรวงการต่างประเทศ (กรมองค์การระหว่างประเทศ) กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ (สำนักงานปลัดกระทรวง) กระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) กระทรวงวัฒนธรรม [ศูนย์นานาชาติวิทยาลัยรินทร (องค์การมหาชน)] สำนักงบประมาณ สำนักงาน ก.พ. สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งล้วนเห็นด้วย และไม่ขัดข้องในหลักการของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวโดยมีข้อสังเกตบางประการ เช่น

๑. การจัดตั้งสำนักงานสภานผู้แทนเมืองแห่งประเทศไทยยังไม่มีความชัดเจนว่ามีสถานะเป็นหน่วยงานของรัฐหรือไม่

๒. การจัดตั้งกองทุนสภานผู้แทนเมืองแห่งประเทศไทยยังไม่มีความชัดเจนว่ากองทุนดังกล่าวเป็นทุนหมุนเวียนตามพระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียน พ.ศ. ๒๕๔๙ หรือไม่

๓. ร่างพระราชบัญญัติไม่ได้กำหนดสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดของรับสิทธิกลุ่มชาติพันธุ์ และกำหนดหน้าที่ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการเพื่อคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ รวมทั้งการกำหนดกลไกเชื่อมโยงระหว่างสภานผู้แทนเมืองแห่งประเทศไทยกับภาครัฐ จึงได้ลงมติ

๑. รับทราบข้อสังเกตและผลการพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการรัฐมนตรีขอรับมาพิจารณา ก่อนรับหลักการ (ร่างพระราชบัญญัติสภานผู้แทนเมืองแห่งประเทศไทย พ.ศ. .... ซึ่งนายศักดิ์ดา แสนมี กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๒,๘๘ คน เป็นผู้เสนอ) ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอ

๒. ให้ส่งคืนร่างพระราชบัญญัติสภานผู้แทนเมืองแห่งประเทศไทย พ.ศ. .... (นายศักดิ์ดา แสนมี กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๒,๘๘ คน เป็นผู้เสนอ) ที่คณะกรรมการรัฐมนตรีขอรับมาพิจารณา ก่อนรับหลักการ ไปยังสภานผู้แทนราษฎรภายในกำหนดเวลา พร้อมให้แจ้งความเห็นของคณะกรรมการรัฐมนตรีไปด้วยว่า คณะกรรมการรัฐมนตรีรับหลักการร่างพระราชบัญญัติสภานผู้แทนเมืองแห่งประเทศไทย พ.ศ. .... (นายศักดิ์ดา แสนมี กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๒,๘๘ คน เป็นผู้เสนอ) และให้ส่งความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ไปเพื่อประกอบการพิจารณาของสภานผู้แทนราษฎรด้วย โดยขอให้สภานผู้แทนราษฎรพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว พร้อมกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. .... ของกระทรวงวัฒนธรรม ที่คณะกรรมการรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอไปในคราวเดียวกันต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอได้โปรดดำเนินการต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

ณัฐวุฒิ อนันตศิลป์

(นางณัฐวุฒิ อนันตศิลป์)
เลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี

กองนิติธรรม

โทร. ๐๒ ๒๘๐ ๘๐๐๐ ต่อ ๑๓๔๒ (กลีช)

โทรสาร ๐ ๒๒๔๒ ๘๑๒๑

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : saraban@soc.go.th